

אני סבתא שלך

קומדיה ישראלית נוגעת ללב

מאת איתי סונטג

בהשראת עולמך ויופיך, חיה סונטג ז"ל

דרפט 14 | 15.12.2022 | הקאמרי – גרסת ההצגה.

דמויות |

אודליה (אודי) שפיגל - (80) אם שכולה, אלמנה וצינית מאוד.

דבורה רוזנבלום - (68) שופטת בדימוס, אלמנה טרייה ומשוחררת, חברה של אודליה.

חיה ברמן - (72) מרצה, תמימה מאוד, נשואה, חברה של אודליה.

יוני גל - (28) אחראי פרויקט הפינוי בינוי.

פרופסור אלי שור - (80) מנהל בנק הזרע, גרוש.

מיכל - פקידה בבנק הזרע. / שירלי רום - אמא.

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל אמצעי טכנולוגי, אופטי או מכני או אחר – כל חומר שהוא מחומר זה. שימוש מסחרי כלשהו בחומר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשות בכתב מהמחבר.

תמונה 1 | פינוי בינוי? אצלנו!?

אור עולה על סלון ביתה של אודליה. הדירה ישנה מאוד אבל הכול מסודר, כמה תמונות שאודי רקמה בעברה תלויות על הקירות. היא מדברת אך לא ברור למי. שתי כוסות תה מונחות על השולחן.

אודי: שלמה! איפה השלט של המזגן? אני מדברת אליך, נו מה, אתה עושה לי בכוונה?!... כן, כי לך אף פעם לא חם...

צלצול בדלת.

אודי: (צועקת) מי זה?

יוני: (V.O) אודליה? זה יוני.

אודי: (צועקת) איזה יוני?

יוני: (V.O) יוני מהפרויקט, את יכולה לפתוח לי את הדלת בבקשה?

אודי פותחת. יוני עומד בפתח, אוחז בטופס.

אודי: כן?

יוני: נעים מאוד, שמי יוני גל. (מושיט לה יד, אודי מתעלמת) אני איש הקשר החדש מטעם הפרויקט--

אודי: איזה פרויקט?

יוני: הפינוי בינוי.

אודי: פינוי בינוי? אצלנו!?

יוני: כן, את יודעת על מה אני מדבר, כבר שנתיים מנסים להחתיים אותך על הפרויקט הזה.

אודי: איזה פרויקט?

יוני: הפינוי בינוי.

אודי: פינוי בינוי? אצלנו!?

יוני: למה את לא רוצה לחתום?

אודי: לחתום על מה?

יוני: על הפרויקט.

אודי: איזה פרויקט?

יוני: הפינוי בינוי.

אודי: פינוי בינוי? אצלנו!?

יוני: את יודעת למה הביאו אותי? כי עליי לא עובדים המשחקים שלך. אני השגתי את כל החתימות של דיירי הבניין.

אודי: לפי חוק צריך 80% מהחתימות של הדיירים ואני יודעת שאין לך.

יוני: אז אני רואה שעבר לך האלצהיימר.

אודי: נס רפואי. מי חתם לך?

- יוני: הבעלים של דירה 2.
- אודי: הצרפתי?
- יוני: עד הקונסוליה הצרפתית הגעתי כדי להשיג אותו.
- אודי: אה לא רע! אבל זה לא מספיק.
- יוני: גם הפנסיונר מדירה 4.
- אודי: (חשדנית) הוא גם חתם לך?
- יוני: לא אבל שכנעתי אותו למכור לקבלן את הדירה ולעבור לבית אבות.
- אודי: ידעתי שהוא נמושה. אבל עדיין בשביל 80% אתה צריך גם את...
- יוני: חיה ברמן מקומת קרקע.
- אודי: והיא לא חתמה לך. שלום דרעקל'ה.
- אודי סוגרת עליו את הדלת, יוני חומק ונכנס.
- יוני: תתפלאי, יש הפתעות בחיים...
- אודי: (מתערערת) חיה ברמן חתמה לך?! (פאזזה) תענה לי!
- יוני: אהה אני מאוד קרוב לשכנע אותה, היא כמעט חתמה.
- אודי: (צוחקת) אתה יודע כמה פעמים היא כמעט ניצחה אותי ברמיקוב?! אתה יודע שפעם היא כמעט זכתה במיס יוניברס... עד שראו אותה. אז שיהיה לך כמעט יום טוב!
- יוני: אפשר לשאול למה את מסרבת לנכס חדש מקבלן?
- אודי: אני אוהבת ישן מעמידר.
- יוני: עם דירה כמו שלך הערך יקפוץ.
- אודי: גם אתה יכול לקפוץ לי!
- יוני: אני אתן לך שתי דירות קטנות במקום.
- אודי: מרבה נכסים מרבה דאגה. (דוחקת בו ללכת)
- יוני: תקבלי גם מעלית--
- אודי: זה עושה לי קלסטרופוביה.
- יוני: תקבלי מרפסת שמש--
- אודי: זה עושה לי פיגמנטציה.
- יוני: אודליה! (מאופק) אודליה, ראיתי כבר עשרות נשים כמוך, סבתות בלי נכדים...
- אודי: מי אמר לך שאין לי נכדים?
- יוני: רק סבתות בלי נכדים לא יחתמו, כי אין להן למי להוריש.
- אודי: אין דבר כזה סבתות בלי נכדים.

- יוני:** התכוונתי ל... אנשים מבוגרים.
- אודי:** אתה קראת לי עכשיו זקנה!?
- יוני:** אנשים בגילך תמיד חוששים מדברים חדשים, אבל בסוף הם אומרים לי תודה ששיניתי להם את החיים.
- אודי:** אתה רוצה לשנות לי את החיים! אז תעוף מפה קיבִיִּמְט!
- יוני הולך לכיוון התמונה של שלמה, אודי הולכת אחריו.**
- יוני:** אני בטוח שאם שלמה היה בחיים הוא היה חותם.
- אודי:** מי אתה שתדבר על בעלי!?
- יוני:** זיכרונו לברכה, אודליה אני מבין אותך. אחרי שסבתא שלי נפטרה, סבא שלי לא הסכים לזרוק את המברשת שיניים שלה. זה טבעי שאנחנו רוצים להשאיר את הכול בדיוק כמו שהיה כשהם עוד היו בחיים, אבל הם היו רוצים לראות אותנו ממשיכים בחיים.
- אודי:** (משתכנעת) אתה חושב?
- יוני:** אני מבטיח לך שזה מה שהוא היה רוצה.
- יוני נותן לה את הטופס, אודי לוקחת ומתיישבת.**
- אודי:** אולי אתה צודק. זה באמת מה ששלמה היה רוצה. יש לך עט?
- יוני נותן לה את העט, אודי לוקחת.**
- אודי:** (נושמת עמוק) מה התאריך היום?
- יוני:** השתיים עשרה באוגוסט.
- אודי אומרת את מה שהיא כותבת.**
- אודי:** "היום, השנים עשר באוגוסט.... אני אודליה שפיגל מצהירה בזאת-... שאני לא אזוז מפה עד שאמות, ו/או עד שאתה תמות, נראה מי ימות קודם". בבקשה איִנְגְּלָה.
- אודי נותנת ליוני את הטופס, הוא לוקח בעצבים.**
- יוני:** איך שאת רוצה... (הולך לכיוון הדלת וחוזר) עכשיו את בסדר, אבל יום אחד את תהפכי לסייעודית. ואת תצטרכי כיסא גלגלים, את תהיי חייבת להנגיש את כל הבית הזה, להרחיב את הדלתות, לשבור את הקיר הזה, המטפל שלך יגור בחדר הזה...
- יוני הולך לכיוון החדר. נראה כאילו יוני בא לפתוח את הדלת.**
- אודי:** (צועקת) אל תיגע בדלת הזאת!
- דממה, יוני נבהל.**
- יוני:** סליחה, אני לא...
- אודי:** עוף מפה!
- יוני מתקרב אל עבר הדלת ונעצר.**

יוני: את לא מכירה אותי אודליה שפיגל. אני משיג מה שאני רוצה,
בסוף את תחתמי על הפינוי בינוי!
אודי: פינוי בינוי?! אצלנו?
יוני: נשבע לך שאם בגללך הפרויקט לא יוצא לפועל, אני דואג באופן
אישי להגיד עליך קדיש!
יוני יוצא.
אודי: העיקר שתיקברו אותי הפוך כדי שכולכם תוכלו לנשק לי בתחת!
אודי טורקת את הדלת וחוזרת לסלון.

תמונה 2 | רמי-קוב או דמקה

סלון ביתה של אודי. אודי, דבורה וחיה בפינת הישיבה. מארז רמי-קוב וכוסות תה על השולחן. אודי ודבורה מחכות שחיה תשחק.

חיה: מה תורי?

דבורה ואודי: כן!

חיה: ניצחתי!

חיה מורידה קוביות על השולחן מלוח המשחק.

אודי: לא ניצחתי!

חיה: מה? סדרה עולה!

אודי: חיה, אחרי שלוש עשרה לא בא אחת!

חיה: רועיקי אמר לי שזה חוקי.

אודי: אז הנכד שלך לא מבין כלום ברמיקוב!

חיה: הוא עלעל בגוגל ולמד!

אודי: דבורה תפסקי.

דבורה: אז הקשבתי לטיעונים שלך ובתור שופטת בדימוס שהייתה מעומדת פעמיים לעליון. לפי חוקי הרמיקוב, אני פוסקת שחיה לא ניצחה.

חיה: מה? אבל? די! אז בואו נחזור לברידג'.

חיה מחזירה את הקוביות, הבנות ממשיכות לשחק.

דבורה: כשנמצא מישהי רביעית, נחזור לברידג'.

אודי: אחח איך הדסה הלכה והשאירה אותנו עם הרמיקוב.

חיה: מה יקרה אם מישהי מאיתנו תלך?

אודי: נעבור לדמקה.

דבורה: אני כתבתי ב"סבא-ברידג'" שאנחנו מחפשות יד רביעית.

אודי: שוב את מתקשקשת בפייסבוק?

דבורה: "סבא-ברידג'" זאת בסה"כ קבוצה של שחקני ברידג'. ענה לי מישהו חתיך למות.

חיה: נפגשת איתו?

דבורה: מה שקורה ב"סבא-ברידג'" נשאר ב"סבא-ברידג'".

אודי: מעניין מה מנחם היה אומר על זה.

דבורה: מנחם כבר לא איתנו, אז מספיק כבר. תורך חיה.

חיה: אני חושבת.

הסלולרי של חיה מצלצל עם השיר "קיוט בוי".

- אודי:** מה זה השיר הזה?
- חיה:** אחת הנכדות שמה לי את זה ואני לא יודעת איך לשנות.
- דבורה:** אל תעני עכשיו, חיה! אנחנו באמצע משחק.
- חיה:** בסדר אני לא עונה. (מנתקת) זה רועיקי, היה לו מבחן במדעים היום. סגרתי איתו עסקה שכל פעם שהוא מקבל מאה, אני נותנת לו עשרה שקלים.
- אודי:** אה אוי הבוקר, היה פה הדרעק החדש מהפרויקט, התחנן שאחתום לו.
- דבורה:** הוא חתיך?
- אודי:** הוא ילד. הוא אמר לי שחיה חתמה לו. אמרתי לו שחיה היא החברה הכי טובה שלי. ואנחנו בחיים לא נחתום לו.
- דבורה:** ברור שלא.
- אודי:** ברור שלא.
- חיה:** ברור שלא. (פאזזה) אבל הנכד שלי חתם לו. אוי שש כחול בדיוק מה שהייתי צריכה. (פאזזה) מה?
- אודי:** מה אמרת עכשיו?!
- דבורה:** חיה מה עשית?
- חיה:** מה? אני נתתי לחן ריפוי כוח.
- דבורה:** ייפוי כוח?
- חיה:** אה כן, זה.
- אודי:** אבל אמרנו שאנחנו לא חותמות!
- חיה:** (מתפתלת) נכון שאמרנו... אבל... אני חושבת שעדיף שאתן בידיים חמות ולא בידיים קרות.
- אודי:** חיה! את לא טוסטר!
- חיה:** הם אמרו שדירה חדשה תסדר את העתיד הכלכלי שלהם.
- אודי:** את הסתכלת לי בעיניים ואמרת לי שלא תחתמי!
- דבורה:** נראה לי שכבר מהיום אנחנו עוברות לדמקה.
- חיה:** את ידעת שתהיה לנו מעלית?
- אודי:** את ידעת שאת גרה בקומה קרקע?!
- חיה:** ויעשו לנו הנמכת תקרה, דלתות בטריקה שקטה, אסלה תלויה וניאגרה מוסתרת!
- אודי:** ראינו ביחד את משפט אייכמן, ואת מוכרת אותי תמורת ניאגרה מוסתרת?!
- חיה:** וגם הצנרת שלנו כבר לא מה שהייתה פעם.

- אודי:** (צועקת) גם הצנרת שלך לא מה שהיית פעם. תתקשרי לנכד שלך עכשיו ותגידי לו שאת חוזרת בק!
- חיה:** (מחייגת) הוא לא עונה, אני מנתקת.
- אודי:** את לא מנתקת!
- חיה:** הוא ענה (לנייד) היי חנצ'וק, אני מצטערת שאני מפריעה לך, אני צריכה שתבטל את החתימה... נכון... אבל... כן בגלל אודי... זאת ממשפט אייכמן. אני שמחה שאתה מבין, תודה, תודה אני אמסור לה, תודה מתוק שלי. (מנתקת) הוא אמר שאין סיכוי. (פאוזת) תור מי?
- אודי:** חיה, הם יהרסו את הבניין!
- חיה:** נכון, זה פינוי בינוי.
- אודי:** אם הם יהרסו את הבניין הם יהרסו לי גם את החדר!
- חיה:** נכון כי הוא בבניין.
- אודי:** חיה!
- דבורה:** בנות, בנות, תנו לי. אז הקשבת לי לטיעונים שלכן והרשו לי לסכם, הוֹאִיל וחיה רוצה להוריש דירה חדשה לנכדים שלה, והוֹאִיל ואודי רוצה לשמור על החדר הזה, סְבוֹרְתְנִי כי הפתרון ההוגן לשני הצדדים הוא לארוז את החדר ולאחר מכן להשיב הכול בדיוק כפי שהיה קודם לכן.
- אודי:** אל תגידי לי הוֹאִיל ו... שמא'הוֹאִיל ו... גברתי השופטת אם אין לך משהו חכם להגיד, תהיי בשקט. החדר זה, זה כל מה שנשאר לי!
- חיה:** בגלל החדר הזה אני לא יכולה להוריש לנכדים שלי דירה חדשה?
- אודי:** אם לי היו נכדים גם אני הייתי שמחה להוריש--
- דבורה:** (צועקת) אבל אין לך נכדים! (דממה) סליחה, אני לא התכוונתי.
- דממה.**
- אודי:** את יודעת מה, תגידי לנכדים שלך שאחרי שאמות, אני אוריש להם גם את הדירה שלי.
- דבורה:** את מוכנה לתת את הדירה שלך רק כדי לשמור על החדר הזה?
- אודי:** מה עוד נשאר לי? תגידי לנכדים שלך שיתאפקו עוד קצת. אני עברתי מזמן את אמא שלי וגם את סבתא שלי... אני את שלי עשיתי.
- חיה:** בסדר אני אדבר עם חן.
- אודי:** תודה, אני גם צריכה לדבר...
- דבורה:** עם מי? את עוד מדברת לתמונה של שלמה?
- אודי:** מה פתאום, הפסקתי עם זה מזמן.

תמונה 3 | שלמה שלי

סלון ביתה של אודי. אודי מדברת לתמונה של שלמה עם סיגריה בפה, מתכוונת להדליק.

אודי: (לשלמה) דיי שלומצו אני כבר כמעט לא מעשנת. חוץ מזה לא רק מסיגריות מקבלים סרטן, מי כמוך יודע... (פאזזה) טוב נו, מרוצה?

אודי מניחה את הסיגריה, לא מדליקה.

אודי: (לשלמה) תפסיק לבלבל לי את המוח! כי אני לא רוצה לחתום וזהו! אז זאת עסקה רעה, מה אכפת לי! שהנכדים של חיה יחנקו עם הדירה הזאת, אנחנו כבר לא נהיה כאן. אתה זוכר מה קרה בפעם האחרונה שחתמתי על משהו? אני לא חותמת על כלום יותר!

צלצול בדלת.

אודי: מי זה?

יוני: (V.O) אודליה. זה יוני.

אודי: הילד הזה כמו קלף ברמי שאי אפשר להיפטר ממנו.

אודי פותחת.

אודי: מה אתה רוצה?

יוני: להגיד לך ש... ניצחת, לא יודע מה אמרת לחיה ברמן אבל לא יהיה בבניין שלכם פינוי בינוי.

אודי: פינוי בינוי?! אצלנו?!--

יוני: מספיק עם זה! אמרו לי שתהיה לי פה מישהי שתקועה כמו קוץ בגרון--

אודי: זה או קוץ בתחת או עצם בגרון. אי אפשר גם וגם.

יוני: בכל מקרה, למרות שקשה לי להודות בזה, אני יודע להפסיד בכבוד אז... כל הכבוד לך, ניצחת!

אודי: שלום לך דרעקל'ה. (מתכוונת לסגור את הדלת)

יוני: (קולט משהו) יש לך פה נזילה, זה מגיע מהחדר...

אודי: אוי לא, לא, לא.

אודי נכנסת בזריזות לחדר של דור.

יוני: זה בטח מהדוד שמש, את יודעת ככה זה בדירות הישנות האלו, ככה זה כשכל התשתית... אודליה את מסתדרת?

אודי נכנסת בהיסטריה לסלון עם תיק קיטבג ומדים רטובים.

אודי: הכול רטוב.

יוני: מה זה?

אודליה מניחה את התיק בסלון והולכת שוב לכיוון החדר של דור. חוזרת עם ארגז רטוב.

יוני: חכי אני אעזור לך...

יוני חוזר עם ארגז שבפנים יש חפצים רטובים מהחדר- מחברות, דיסקית, כל מיני פריטים. אודי במהירות מנסה לייבש את הפריטים.

אודי: הכול נהרס.

יוני: שום דבר לא נהרס, אפשר לייבש את... זה נהרס. (מרים תמונה עם סמלי צבא) דור שפיגל. (פאזזה) בגלל זה לא רצית לחתום...

אודי: 20 שנה שמרתי על החדר הזה.

יוני מוציא מהארגז את הגביע של דור.

יוני: הוא שיחק כדורסל?

אודי: (מרוכזת בסידור) כן מכיתה ג' עד ז' אחר כך עבר לבוגרים עד שירדו ליגה.

יוני מוציא מהארגז טטריס רטוב.

יוני: ואו טטריס, איך אהבתי את זה.

אודי: גם דור אהב לשחק בזה, רק אני לא אהבתי את המוזיקה.

יוני מוציא מהארגז סיגריות "נובלס".

יוני: הסיגריות שלו נרטבו לגמרי.

אודי: מה סיגריות? דור עישן? איך לא שמתי לב?

יוני: מה יש לך זה א' ב' להסתיר מההורים.

אודי: דור שלי היה מספר לי הכול...

אודי ממשיכה לייבוש יוני מוציא מהארגז טופס כחול.

יוני: אה, ידעת מזה?...

אודי: מה זה?

יוני: (מביט) מספר תרומה D2102, זה מבנק הזרע.

אודי: איזה בנק?

יוני: לכבוד דור שפיגל, אישור מנת... (מתקשה לקרוא) זה קצת רטוב.

אודי: מה זה אומר?

יוני: שהבן שלך תרם זרע.

אודי: תרם זרע?

יוני: רגע (מביט בטופס) כן, זה טופס אישור על תרומת זרע.

אודי: דור שלי תרם זרע?

יוני: לפני 20 שנה. אז בטח יש לו ילד.

אודי: למי יש ילד?

יוני: אם דור תרם זרע ומישהי קיבלה את הזרע שלו, זה אומר שלדור יש ילד איפשהו וזה אומר שלך יש...

נכד?	אודי:
או נכדה.	יוני:
מה? אני לא מבינה...	אודי:
מזל טוב אודליה, את סבתא!	יוני:

סוף מערכה ראשונה